

ENTREVISTA AL PRESIDENT MONTILLA

"Jo defenso Catalunya, i Zapatero, Espanya"

DAVID GONZÁLEZ i MARTA LASALAS

AVUI, 11.09.09

Diumenge hi ha convocada a Arenys de Munt una consulta sobiranista. Si fos veí d'Arenys de Munt, hi votaria?

No sóc veí d'Arenys i per tant no m'he de plantejar aquest interrogant. Aquesta és una decisió que ha de prendre lliurement cadascun dels ciutadans d'Arenys.

Però si ho fos...?

Però no ho sóc. I tampoc sóc, com vostè sap molt bé, independentista.

Al principi del mandat va alertar del risc de desafecció política de Catalunya respecte a Espanya. ¿Creu que aquesta consulta n'és una expressió?

No. Crec que són coses diferents.

La desafecció al final no porta a això?

No, el que comporta és que hi hagi persones que s'allunyin més de la política i de les institucions. El que genera és menys credibilitat de les institucions. De totes. Les de l'Estat, en primer lloc, però també a la resta, i pèrdua de confiança en la política en general.

I què s'ha de fer, president?

Treballar per resoldre els problemes de la gent, que és el que nosaltres estem fent. Ajudar a fer front a la crisi a les nostres empreses,

preocupar-nos de donar suport a la gent que es queda sense feina, garantir la cohesió social als nostres barris i ciutats.

¿No hi ha certa preocupació a l'Estat davant el fet que es plantegin consultes sobiranistes com aquesta?

Dir que l'Estat està preocupat per això em sembla excessiu.

Es parla d'una reacció en cadena...

Ho diu un advocat, que no ha estat gaire encertat, no l'Estat.

Un advocat exfalangista...

Suposo que la ideologia dels funcionaris públics és de molts tipus.

No hi veu, doncs, preocupació?

No. Per a mi és un tema menor al qual s'ha donat massa volada. Hem de ser conscients que la consulta d'Arenys, tot i ser molt legítima, no té cap mena de validesa legal.

Pels seus socis de govern d'ERC i per l'oposició de CiU, no.

Tenen la seva opinió i jo la meva.

Un dels motius de desafecció era la sentència del Tribunal Constitucional [TC] sobre l'Estatut. El més calent continua a l'aigüera... Quina previsió té?

Això depèn exclusivament de com evolucioni el debat al si del Tribunal i hem de recordar que el TC té temes per resoldre de Catalunya des de fa 10 anys. Jo entenc que la dreta tingui molt interès que la sentència surti aviat, perquè són ells els que han interposat el recurs per evitar el desplegament de l'Estatut. El que no entenc és la pressa d'altres.

L'Estatut és una llei vigent i l'estem desenvolupant. Que hi hagi el recurs no ha limitat en absolut la nostra feina.

Hi ha qui pensa que el TC no pot revisar una llei referendada pel ciutadans...

L'Estatut és més que una llei, és un pacte polític. Jo no poso en qüestió que, amb la legislació actual, el Tribunal pot decidir. Una altra cosa és si, a més, ha de tenir present que l'Estatut no és exclusivament una llei sinó també un pacte polític.

Ara mateix hi ha opinions contraposades al TC sobre l'Estatut...

No ho sé. Ni participo en les deliberacions ni he parlat amb cap membre del TC. Però no hi ha sentència i no sabem quan es produirà ni què dirà.

Però vostè creu que aquest tribunal està jurídicament legitimat després de tot aquest temps, de les recusacions...?

Aquest tribunal té tots aquests problemes i segurament algun més. Però és un tribunal que jurídicament té tota la legitimitat. Altres legitimitats són més subjectives. Les polítiques, les ètiques, les morals, i en això, si em permet, no hi entraré...

¿Tot això no justifica que en cas d'una sentència adversa hi hagi una reacció política i fins i tot al carrer?

Si es produeix, no es preocupi, que el govern de Catalunya i el seu president sabran molt bé què han de fer.

Però el govern no anirà improvisant. Ja deu saber com respondrà.

I li revelaré a vostè què penso fer. De moment no hi ha sentència, no sabem quan serà. El que hi ha és un Estatut vigent i el que fem és desplegar-lo.

I el pensa continuar desplegant després de la sentència.

No cridi el mal temps. L'Estatut és una llei vigent i el que cal és complir-la i desplegar-la. Això és el que estem fent. Fruit del desplegament de l'Estatut tenim un nou finançament, el compliment de la disposició addicional 3a sobre infraestructures, i el traspàs de temes importants com les Rodalies. Això és el que estem fent: desplegant l'Estatut, no pensant en què passarà si el TC diu això o allò.

Per tant té un pla B claríssim.

Això de pla B o pla C si es tenen mai s'expliquen.

La negociació del finançament entre els governs català i espanyol va ser molt tensa. ¿Ha estat una posada en escena o realment hi era, aquest pols?

No crec que a aquestes alçades algú pugui pensar que hem estat un any fent comèdia.

Per això l'hi preguntem: com han quedat les relacions...?

Les relacions entre dues institucions i dos presidents han de ser fluides i correctes, però a vegades hi ha problemes. I això forma part de la normalitat. A mi em toca defensar els interessos de Catalunya en primer

lloc i per davant de tot. I el president del govern espanyol ha de defensar el que creu que són els interessos d'Espanya. I això no sempre coincidirà.

El president Zapatero ho té tan clar?

L'hi haurien de preguntar a ell. No és tan excepcional. Segurament alguns tenien prejudicis del tipus de si tenen el mateix color polític..., però formar part de la mateixa família política no impedeix que a vegades no hi hagi coincidència, sinó divergències, sobre el que hem de fer i les coses a defensar.

Hi ha discrepàncies al PSC per la proposta de Zapatero d'apujar impostos: Antoni Castells l'ha criticat i Manuela de Madre ha replicat al conseller.

De discrepàncies, cap. Fa molts mesos vaig parlar de reformes estructurals que calia fer. Pensava i penso que calen. Ara bé: per tirar-les endavant cal tenir majories parlamentàries. I no sempre es pot fer el que un vol. No sé si el govern espanyol té les aliances pertinents per fer-les.

¿Creu com el conseller Castells que hi hauria d'haver més lideratge?

Això són percepcions subjectives, tot i que reforçar els lideratges sempre és positiu. Segur que hi ha altres companys socialistes que pensen que les coses que nosaltres fem també són insuficients. A vegades també em pregunto si el que fem és suficient. I a vegades m'agradaria fer més coses i fer-les millor.

Diu que per fer reformes han de tenir determinats socis. Els socis amb què Zapatero aspira a aprovar els pressupostos, ERC i ICV-IU, són contraris a les reformes. Cal un canvi de

socis?

Ho ha de decidir el president espanyol si vol i si pot canviar de socis.

Però vostè deia que per fer reformes es necessiten suports al Congrés.

Per fer determinades reformes és molt difícil trobar socis. Les reformes no donen rèdits electorals a curt termini, sovint el que donen són maldecaps, i els grups que no participen en el govern i que pensen bàsicament en el curt termini difícilment accepten compartir els problemes i el desgast amb el govern. Què hi guanyen a curt termini? Per desgràcia la política està plena de tacticisme.

¿Però la política econòmica de Zapatero és correcta? Està ben orientada?

El tema no és blanc o negre, està ple de matisos. Per poder dir si és correcta o no hauríem de poder valorar quines alternatives hi ha que puguin tenir un suport parlamentari suficient. Me'n pot dir alguna? Totes les propostes del PP són per incrementar la despesa, per després criticar que hi ha dèficit, i criticar quan es proposa apujar impostos. Pura demagògia.

És factible no apujar els impostos.

Nosaltres no els apujarem. Això vol dir més dèficit... o reduir despesa. El que no és possible és incrementar la despesa, reduir el dèficit, i criticar quan es proposa apujar els impostos, com diu la dreta.

Hi ha propostes que al final acaben pagant-se a Catalunya. Va passar amb els cotxes i ara amb els ordinadors.

No és veritat. Som nosaltres qui hem decidit. Preferim que les famílies hagin de pagar una mica, a canvi que molts més alumnes puguin tenir ordinador. Això és l'exercici de la nostra autonomia, de la nostra capacitat d'autogovern.

Zapatero va presentar aquesta proposta al Congrés, doncs, envaint competències de la Generalitat.

I com que és una competència nostra, nosaltres hem decidit com ho fem.

¿Creu que el ciutadà entén que aquí hagi de pagar i a fora no?

Sí, si s'explica que és perquè ho tingui més gent, sí. A més, pagar una petita part del cost de l'ordinador també té un element pedagògic: el que és gratis no es valora. És bo que alumnes i famílies tinguin consciència que els ordinadors tenen un cost.

¿La comunicació amb el president espanyol funciona prou bé?

Cadascú exerceix les seves atribucions com creu convenient. Dit això, hi ha comunicació.

Li falta visibilitat al PSC a Madrid?

Hi ha diputats molt alts. Se'ls veu bé.

El president Zapatero va dir: "El PSC som nosaltres".

El PSC és el PSC. I ho és des de l'any 78. Pren les seves pròpies decisions. Té comptes i estatuts propis i un projecte propi per a Catalunya.

Ho ha entès això Zapatero?

No sóc qui per dir-ho. Jo descriu una realitat. Potser hi ha gent que encara no se n'ha assabentat, però la majoria de gent del PSOE sap perfectament que el PSC no és una federació del PSOE, sinó un altre partit.

No cal recuperar el grup al Congrés?

És una porta que sempre hem deixat oberta per si creiem convenient utilitzar-la.

El PSC aniria sol a unes eleccions?

El PSC va sol a totes les eleccions.

¿Però podria arribar a haver-hi una llista del PSC i una del PSOE?

Tot a la vida és possible. Estem com amb la sentència del TC. Però avui pura i simplement són entelèquies.

El que no és entelèquia és que hi ha veus al seu partit que parlen de poca visibilitat a Madrid. Fins i tot hi ha qui aposta per una coalició amb el PSOE.

¿No som dos partits amb personalitat pròpia? Des del punt de vista formal, el grup parlamentari és una coalició.

¿Quan negocia amb el govern espanyol ho fa amb la mateixa llibertat que si tingués un grup propi al Congrés?

Jo diria que amb més força que si tingués un grup propi. N'estic convençut.

L'hi pregunto perquè hi ha qui retreu que el PSC està condicionat a l'hora de negociar amb Madrid.

Participar en governs té aspectes positius i també servituds. Allà i aquí.

El PSC ha admès que aquest debat erosiona Zapatero i ha rebaixat el to. ¿Això també condicionarà la resposta del president de la Generalitat?

Les meves obligacions com a president de la Generalitat són amb el país i amb les seves institucions.

Tornarà a repetir el tripartit?

Falta més d'un any per acabar la legislatura. El que em preocupa és governar i els problemes dels ciutadans. Ja hi ha altres preocupats pels comicis.

I amb Mas parlarà de la crisi?

Hem parlat molt sovint. Fins i tot en un debat monogràfic. L'oposició fa d'oposició. Jo el que he intentat és arribar a grans acords de país. En alguns temes ha estat possible i en d'altres no.